

Відлуння думки

Роздуми над Євангелієм від
Луки (Лк 17,5-10)

05.10.2010

Напевно, кожен з нас не раз запитував себе та інших, що таке віра і як вона співвідноситься з нашими справами. Але хто у повноті знає Істину, крім Бога? Та й чи спроможні ми збагнути й осягнути всю її багатогранність і велич? Однак, слава Господу, це не є вимогою для спасіння. Від нас потрібна лише віра в об'явлені істини, як в аксіоми, що не

підлягають доведенню. Вірити так самовіддано і щиро, як ми це можемо, постійно прагнучи досягати дедалі більшої чистоти й глибини у переживанні присутності Бога.

Переживанні через віру. Адже саме через віру ми незбагненним чином входимо в безпосередній контакт зі Світом, де перебуває Господь, а отже, з Ним самим. Воістину, лише Вірою здобувається Царство Боже. О, якби наша віра була хоча б як гірчичне зерно! Але ми віримо, як уміємо. Віримо, наскільки готові. Головне, щоб від духовного, а не від душевного. І тоді у відповідь отримуємо Мир і Спасіння – не силою наших заслуг, а винятково по Його благодаті. Самої віри достатньо, щоби Він діяв у нашому житті, відроджуючи і плекаючи нас.

А що ж із нашими справами? Чи вони не мають жодного значення? Адже сказано, що без діл віра мертва? Але сказано також, що можна проповідувати і творити чудеса Його Іменем, а потім, в урочний час, почути: "Я не знаю вас!" Ми схильні робити добрі вчинки, виходячи зі своїх переконань, уявлень, амбіцій, ілюзій. Але спасіння неможливо заробити, набравши необхідну кількість балів у віртуальному рейтингу доброчесності. Не наші здобутки, а послух Його волі та стан нашого серця мають справжнє значення. Тоді наші справи є закономірним наслідком нашої віри. Бо істинна віра, якою людина живиться у світі духовному, завжди матеріалізується з волі Божої у справи, які перемінюють світ фізичний. Але навіть найблагородніші справи без віри – лише акт панування нашого

власного его під акомпанемент
сатани. Не варто плутати причину
і наслідки. Лише першопричина є
самодостатньою. І по ній нас
судитимуть, коли настане час.
Судитимуть по серцю.

Андрій ОЛЕНЧИК

"Католицький Вісник", № 18
(495), 2010.

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
uk-ua/article/vidlunnia-dumki/](https://opusdei.org/uk-ua/article/vidlunnia-dumki/)
(22.02.2026)